

1. Az öntözés - mint vízgazdálkodási kategória - a víz **hasznosításának egyik módja**, egyben az adott helyen rendelkezésünkre álló víz **felhasználásának egyik eszköze** és az adott (vízgyűjtő)**terület vízháztartásának egyik tagja**. A kijelölt területen az öntözésre felhasználható vízmennyiség meghatározása a **vízháztartást befolyásoló egyéb tényezők** minél pontosabb ismerete, a vízháztartás „bevételei” és „kiadási” tételeinek számba vétele alapján történhet.

2. A hosszú távra tervezett **vízfelhasználás céljainak** és a célok elérése lehetőségeinek meghatározásához az összes tényező - közöttük az öntözésé is - figyelembe vételével kialakított **fontossági sorrend** felállítása és annak folyamatos „karbantartása” szükséges.

3. A víz felhasználóinak szemszögéből az öntözés a terület-használat során fölmerülő **növényi vízigények kielégítésének** eszköze, mezőgazdasági / kertészeti / erdészeti kultúrnövények esetén az adott növényállomány gazdaságos termesztésének egyik **feltétele**; nem mezőgazdasági célú terület-használat (pl. parkok, városi terek, sportpályák, természetvédelmi területek) esetén az **öntözés célja** a zöld-terület fenntartása, az ott élő növényzet vízigényének kielégítése.

4. A mezőgazdasági vízhasznosítás esetében mindenképpen szem előtt kell tartani, hogy az **öntözés az agrotechnika része**, alkalmazása a többi agrotechnikai módszerhez való kölcsönös kiigazítással történhet.

5. **Az öntözéses gazdálkodás**, ill. az erre való áttérés nem egyszerűen az öntözés nélküli (az ún. „száraz”) gazdálkodás egyébként változatlan folytatását jelenti a víz bekapcsolása mellett, hanem az új feltételek megteremtésével a belterjesebb és **gazdaságosabb termelésre való átállást** és a gazdálkodás egyéb feltételeinek ehhez igazított átalakítását követeli meg. Az **egyéb célú öntözések** esetében is az adott cél speciális igényei a meghatározóak.

6. Az öntözési módszer megválasztásának a helyi körülmények és követelmények gondos mérlegelésével kell történnie, állandó figyelemmel a gazdaságosságra, és figyelmen kívül hagyva a mindenkori „divat által diktált” megoldásokat.

7. Soha nem feledhetjük, hogy az öntözés a **növényzet optimális fejlődéséhez szükséges víz pótlása** a rendelkezésre álló természetes vízmennyiségen felül, ezért nagy jelentőségű az adott **növényállomány vízigényének és öntözővíz-szükségletének**, továbbá a terület **öntözés-igényességi mutatójának** minél pontosabb meghatározása.

8. Az öntözés bevezetése és megvalósulása kapcsán különleges figyelmet érdemel a **talaj és az öntözővíz viszonyának**, kölcsönösen kialakuló hatásainak vizsgálata. A talaj **vízháztartásának**, elsősorban **víznyelő- és vízáteresztő képességének**, valamint a **víz tartó-képesség paramétereinek** ismerete és alkalmazása föltétlenül szükséges az öntözés tervezésekor. Ugyanakkor számolni kell az öntözővíznek a **talaj tulajdonságaira, anyagforgalmára és vízkapacitásának alakulására gyakorolt hatásaival** annak érdekében, hogy ezen tényezők ne a szélsőséges és visszafordíthatatlan negatív folyamatok okozói legyenek akár a **talajban**, akár az **öntözővízben** és az abból kialakuló **talajvízben**.

9. El nem hanyagolható kérdés minden esetben az **öntözésre felhasználandó víz minősége**, a vízminőség közvetlen hatása a rendszeresen öntözött terület **talajára, talajvízére és az öntözött növény minőségének alakulására**. Az **öntözővíz minőségi norma** előírásainak betartása az öntözés végrehajtása során **alapvető követelmény**.

10. A hatékony öntözés kivitelezésének sikere nagyban függ egyrészt az alkalmazott **öntözés-irányítási rendszertől**, másrészt attól, hogy milyenek, mennyire korszerűek a felhasználható **technikai eszközök, gépek, berendezések, műtárgyak, stb.** Ugyanakkor azt is látni kell, hogy „a jól kiválasztott **öntözés-technikának** kifogástalan **agrotechnikával kell párosulnia** ahhoz, hogy a gazdálkodás egésze - és ezen belül az öntözés - hatékonysága a legjobb legyen. Ez másképpen azt jelenti, hogy adott területen az öntözés lehetőségének megteremtésével **megnövelt agro-hidro-potenciálnak (AHP)**, vagyis a terület jobb **vízigény-kielégítő képességének** találkoznia kell a terület **agro-ökológiai potenciálját (AÖP)** befolyásoló egyéb tényezők optimalizálásával is ahhoz, hogy a növények biológiai adottságai tartósan és maximálisan kihasználhatók legyenek.”